19 Kasım 1975
Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt-10/Sayı-163/Fiyatı 300 Kuruş

BU SAYIDA

1

8 renkli sayfa

PEMBE Panter ilâvesi

2

8 sayfa

Bilgi, Kültür, yetenek testi ilâvesi

ITIR ESEN

3. Hafta

500 OKURUMUZA 500 HESAPMATİK veriyoruz

Bu sayımızın arka kapağında yayınladığımız 3 no. lu yarışma kuponunu kesip bir zarfın üzerine yapıştırın. Zarfın içine koyacağınız bir kâğıda isim ve açık adresinizi yazıp zarfı

MİLLİYET
ÇOCUK DERGİSİ
Nuruosmaniye 65/67
Cağaloğlu - İSTANBUL

adresimize gönderin. 3.hafta yarışmamıza katılmak için kuponlarınızı en geç 2 aralık akşamına kadar bize göndermeniz gerekmektedir.

Size de bir HESAPMATİK çıkması dileğiyle, kuponlarınızı 2 aralık gününe kadar göndermenizi istiyor ve iyi günler sizin olsun diyoruz.

Sevgilerle...

Milliyet ÇOCUK dergisi
Çarşamba günleri yayınlanır ● Sahibi/ Milliyet Gazetecilik A Ş adına : ERCÜMENT KARACAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ ABDİ İPEKÇİ ● Müessese Müdürü / NURETTİN DEMİRKOL ● Yöneten / CEMAL HOŞGÖR ●

Adres : Nuruosmaniye Caddesi. 65 / 67 Cağaloğlu - İstanbul
Telefon : 22 44 10 ● Dizgi - Baskı : Milliyet Ofset Tesisleri

ABONE : Yıllık 150 TL. (Uçak postası 173 TL.) Altı aylık 75 TL. (Uçak postası 86.50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI: Arka kapak ve tam sayfa renkli 3.000 TL.

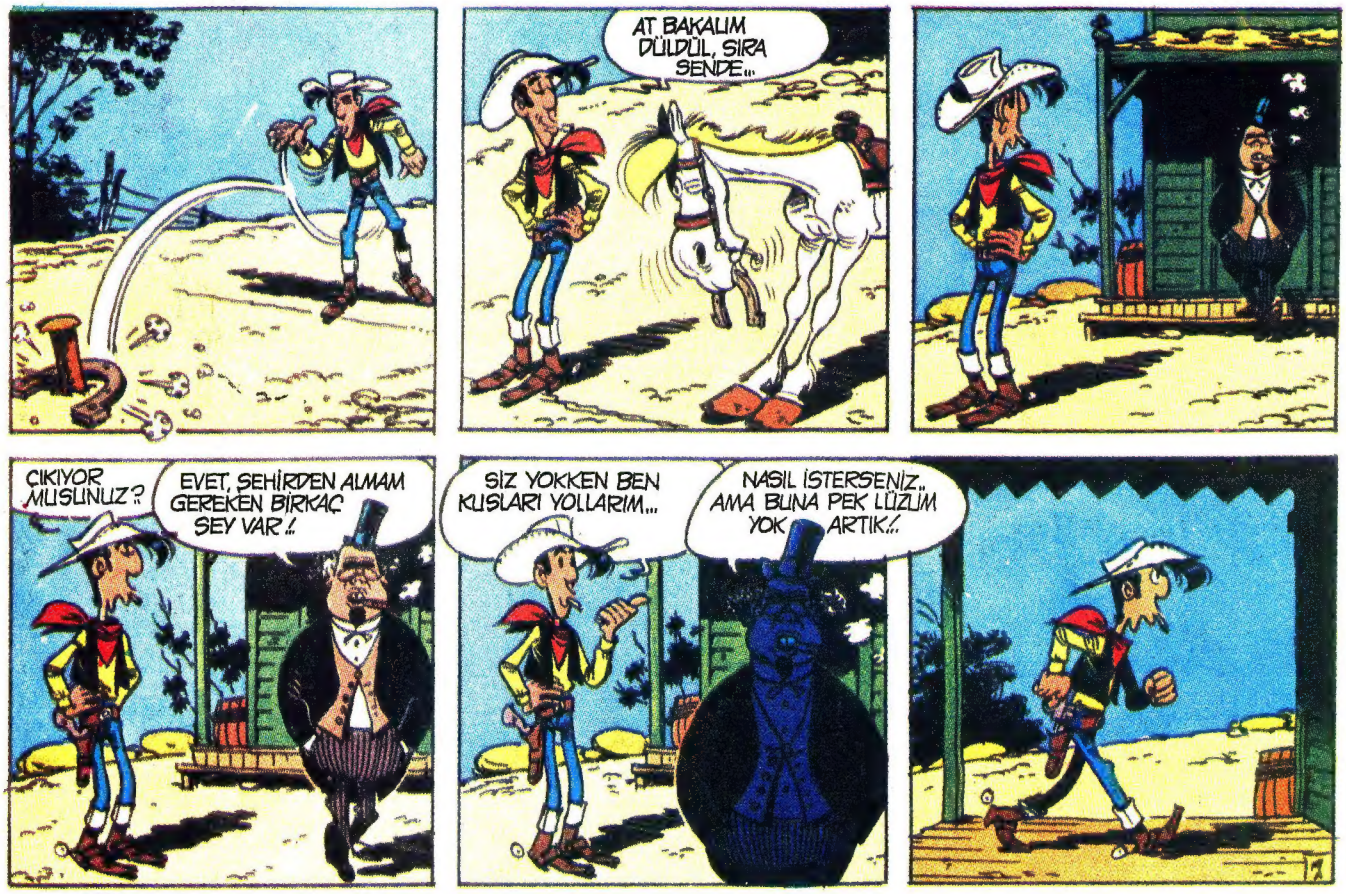
AT, BAKALIM DÜLDÜL, SIRA SENDE...
ÇIKIYOR MUSUNUZ?
EVET, ŞEHİRDEN ALMAM GEREKEN BİRKAÇ ŞEY VAR!.
SİZ YOKKEN BEN KUŞLARI YOLLARIM...
NASIL İSTERSENİZ.. AMA BUNA PEK LÜZÜM YOK ARTIK!.

AH, İŞTE SEVGİLİ RED KİD!.
GERGEF İŞLEME VE TEDAVİNİN BİR BÖLÜMÜ!.
SİNİRLERİ DİNLENDİRİYOR..
BU KOMEDİDEN BIKTIM ARTIK!. AKLINIZ SIRA BENİ ALDATABİLECEĞİNİZİ Mİ SANIYORSUNUZ!?
ÇOK SİNİRLİ GÖRÜNÜYORSUN EVLAT!.

TABANCANI BİR İĞNEYLE DEĞİŞTİREBİLİRSİN.. BİZİM YAPTIĞIMIZ GİBİ...
NİÇİN GERGEF İŞLEMİYORSUN.. ÖRNEĞİN ATINA GÜZEL BİR EĞER HALISI YAPABİLİRSİN..
YA DA PAZAR GÜNÜ KİLİSEYE GİDERKEN GİYMEK İÇİN GÜZEL BİR ELBİSE!.
AFEDERSİNİZ, MENEKŞE RENGİ İPLİĞİNİZ VAR MI?
BUNLAR İNCE İŞ GÖRÜYORLAR YAHU!. FAKAT SONUNDA BURADA BİR ŞEYLER OLACAK!.

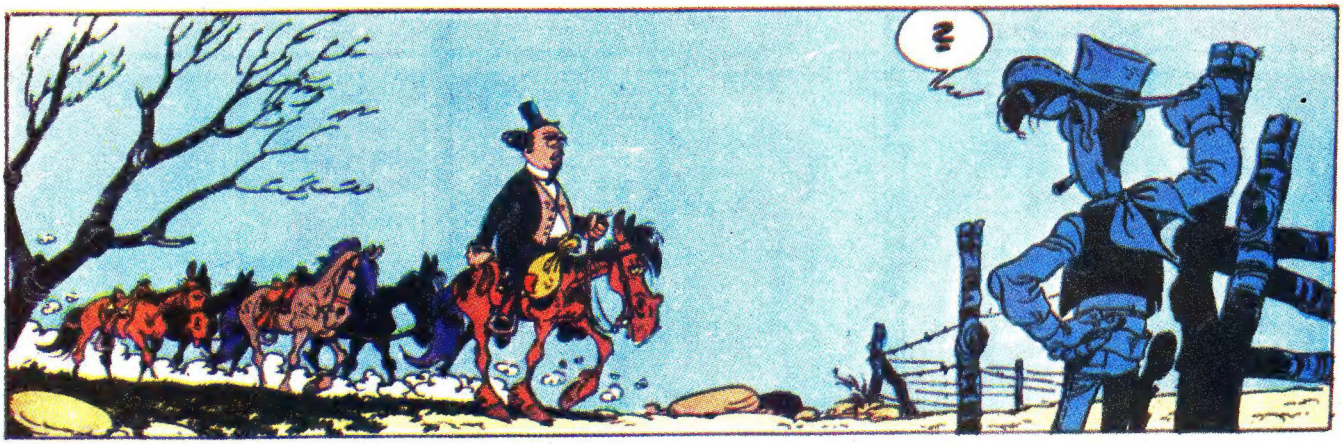
?

BU TORBADA NE VAR ?
TABANCALAR!..

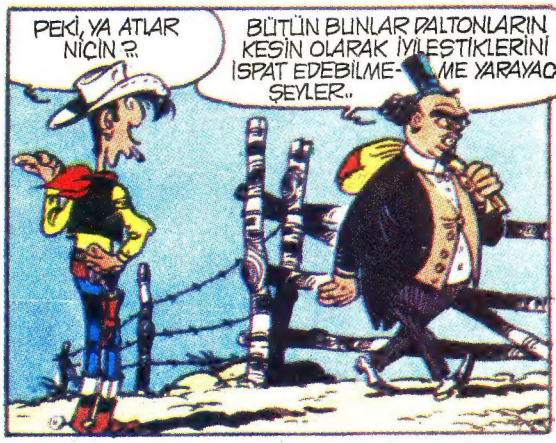
PEKİ, YA ATLAR NİÇİN ?..
BÜTÜN BUNLAR DALTONLARIN KESİN OLARAK İYİLEŞTİKLERİNİ İSPAT EDEBİLME- ŞEYLER..
ME YARAYACAK

ONLARA KAÇABİLME- LERİ İÇİN GEREKEN HER ŞEYİ VERECEĞİM.. ATLAR, SİLAHLAR!.. AMA BUNLARDAN YARARLANMIYACAKLAR...

SİZDE BU BAŞARIMIN TANIĞI OLA- CAKSINIZ...
YA BAŞARA- MAZSANIZ ?

MUTLAKA BAŞARACAĞIM..
FAKAT SİZ DELİSİNİZ.. BUNA ASLA İZİN VERMEM...

BANA DELİ DEMEYİN!.. BURA- DA KİMİN DELİ OLUP OLMA- DIĞINI ANCAK BEN BİLEBİ- LİRİM...

BANA DELİ DEDİĞİNİZ İÇİN ASIL SİZ DELİSİNİZ!..

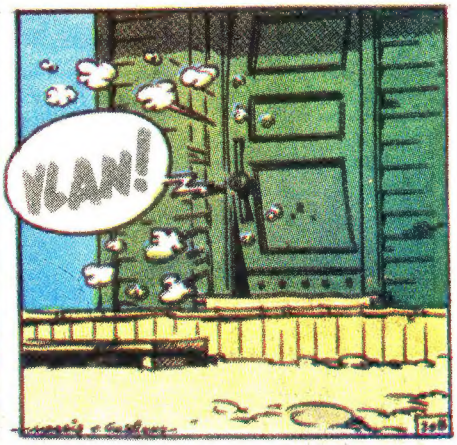
YLAN!

DEVAMI VAR

ARİSTOKRATLAR

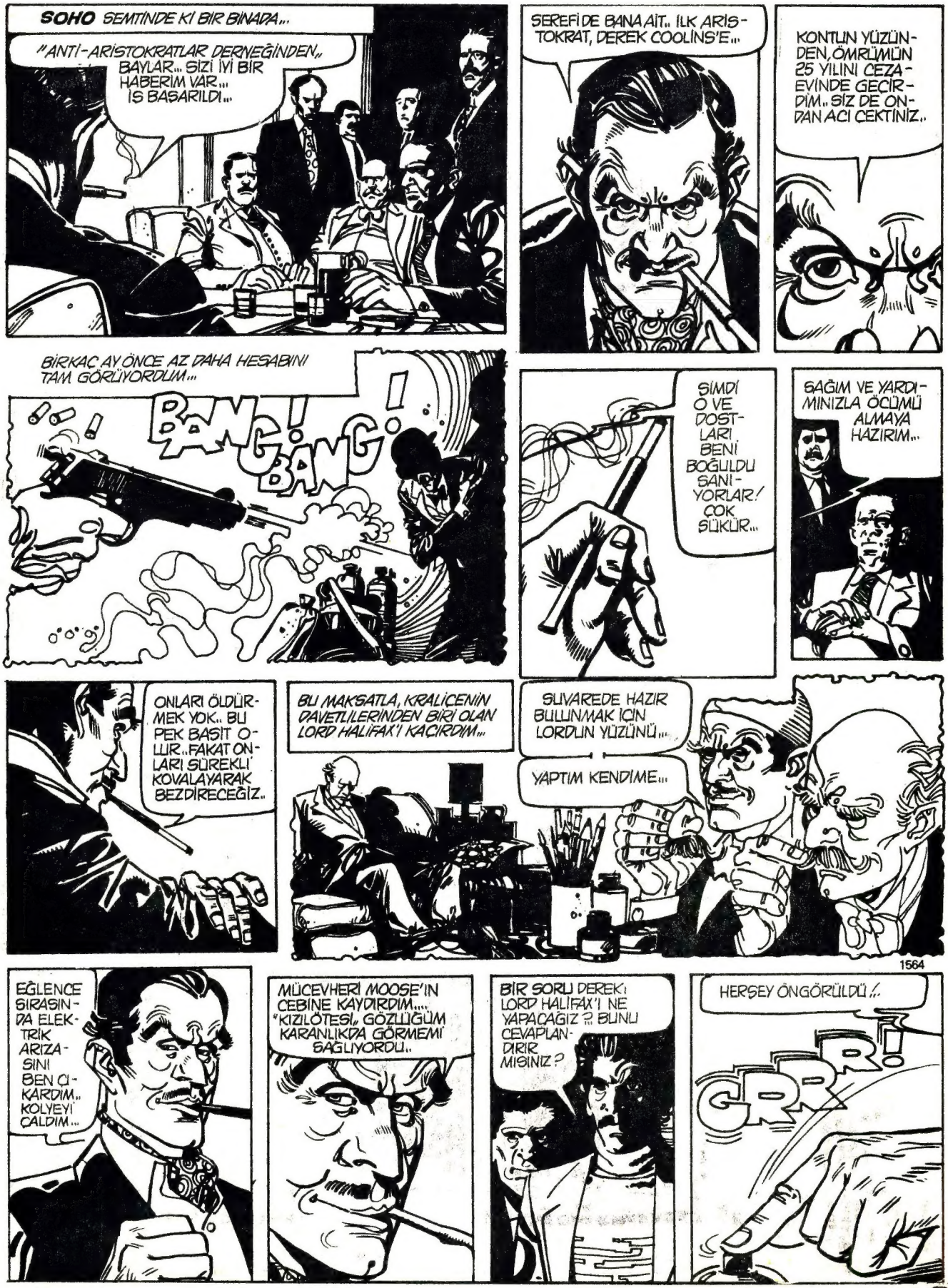

İŞTE, TUTUKLUMUZ... UYUTUCUNUN ETKİSİ ALTINDA VE KAMERA ONU SÜREKLİ OLARAK GÖZETLİYOR...

ONUN KAÇIRILMASIYLA ARİSTOKRATLARI...

SUÇLUYACAĞIZ... SONRA ÖLDÜRÜLMESİNDEN DE... ÇÜNKÜ LORDU ORTADAN KALDIRMAK NİYETİNDEYİM...

İŞTE, MÜFETTİŞ ALLEN İÇİN HAZIRLADIĞIM MEKTUP... KONTUN YAZISI İYİCE TAKLİT EDİLMİŞ VAZİYETTE... DEĞİL Mİ?..

Sevgili Mike... Lord Halifax tutsağımızdır... onu bir milyon lira karşılığında geri vereceğiz... Reddehue halinde, Lord yasayanlar listesinden silinecektir...

ERTESİ GÜN SCOTLAND YARD'DA...

İNANILMAZ ŞEY!.. OYSA TAM ONUN YAZISI... KUŞKULANMAYA BAŞLIYORUM...

İŞTE, ŞİMDİ ADAM ÖLDÜRMEYE DEK GİDİYORLAR!..

BİP BİP BİP

MİKE, BÜROSUNUN KARŞISINDA BİR DAİRE KİRALADIĞIMIZDAN HABERSİZ... PENCERESİNDE Kİ VERİCİ DE BU...

YÜKSEK SESLE KONUŞMA ALIŞKANLIĞINDA OLDUĞUNU BİLDİĞİMİZDEN, NİYETLERİ ÜZERİNE HERŞEYİ ÖĞRENECEĞİZ...

ONLARI TUTUKLAMALIYIM... CESARETİM VAR MI DİYE DÜŞÜNÜYORUM...

1564

WELL... DÜZENLEYEN ADAMI İSTİYORSAK...

BÜTÜN BU OLAY GÜN IŞIĞINA ÇIKIYOR... BİZE YAPILACAK BİR TEK ŞEY KALIYOR...

VE AYNI GECE...

HERŞEY YOLUNDA MI, ALVARO?

EVET KONT, BAŞLAYABİLİRİZ...

ACH! BİZİM İNGİLİZLER GİBİ SAF OLDUĞUMUZU SÖYLEYECEKLER...

DİKKAT, ALARM!..

VE ALARM ÇALAR...
DANG!!
DANG!
UUUUUUU!
RİİİNG!!
NATİONAL CİTY BANK'TA ALARM!..
VROOOOOOOOOM
TA..TU...TA...TU..
ACH! BİR İSVİÇRE SAATİ GİBİ DAKİKA ŞAŞMIYORLAR!
WELL... SCOTLAND YARD "DAILY MIRROR" UN DEDİĞİNDEN DAHA ETKİLİ!..
YANDINIZ! ELLER YUKARI!..
BU HOŞUNUZA GİDİYORSA SEVGİLİ MİKE, GAYET TABİ!..
ARİSTOKRATLAR, HIRSIZLIK, ADAM KAÇIRMA, SOYGUN GİRİŞİ NEDENİYLE TUTUKLANDILAR...
HAH! HAA!.. BU UMDUĞUMDAN DAHA ÇABUK GEÇTİ İYİ OLDU!
ÜÇ SUÇLAMA... YAKAYI SIYIRAMIYACAKLAR!
UFAK BİR PÜRÜZDEN KORKUYORUM DEREK
1564
LORD HALİFAX'I NE YAPACAĞIZ?? TEMİZLEMEK GEREKİR Mİ?
ASLA! BU CİNAYETİ ARİSTOKRATLARIN ÜZERİNE YIKMAK İMKANSIZ OLUR!.. ÇÜNKÜ HAPİSTELER!..
HALİFAX, HÂLÂ UYUYOR! ONU KONTUN EVİNE TAŞIYACAĞIZ... UYANDIĞINDA DÜŞMANLARIMIZ TARAFINDAN...
...KAÇIRILDIĞINA İNANACAK, ALLEN'E BİLDİRMEYE KOŞACAK...

DEVAMI VAR

Şimdiye dek yüzlerce hikâyeye, yüzlerce masala konu olmuştu kirpi. Hani şu sırtında binlerce iğne, binlerce diken taşıyan hayvancık. Toprağa yakın vücudu ile ve köpeğinkini andıran yüzü ile kirpinin garip bir iç dünyası, garip bir yaşantısı var

Doğal zehirler ona tesir etmez

Kirpi çoğunlukla ormanlık yerlerde veya bitkilerin yoğun olduğu bölgelerde yaşar. Böylece kirpi yaşadığı toprakları başka birçok hayvan, sürüngen veya böcekle paylaşmak zorundadır. Bunların arasında zehirli çatal dilli yılanlar, çeşitli kocaman iğneli sivrisinekler ve insanları öldürücü nitelikte akrepler de bulunur. Hergün, herzaman kirpi bu küçük büyük canavarlarla içiçe yaşantısını sürdürür. Ama bunlardan hiçbiri ona bir zarar vermez, veremez daha doğrusu. Sakın kanmayın, sakın yanlış anlamayın. Yılanlar, akrepler, sivrisinekler kirpiyi çok sevdiklerinden değil, aksine onunla baş edemediklerinden ona kötülük edemiyor, onun hayatını elinden alamıyorlar. Çünkü hiçbir doğal zehir, kirpiyi zehirleyemiyor.

Kirpi kızarsa yılanları parçalar

Kirpi bir kızmayagörsün, hele hele bir yılan yolunu kesmeyiversin. O zaman işte olanlar olur Kan gövdeyi götürür. Saldırır kirpi yılanın üzerine. Düşünmeden, çekinmeden zehirli dişlerinden, çatal dilinden. Ve bir yakaladı mı dişleri ile yılanın gövdesini. Paramparça eder onu. Çünkü kirpi, yılanın zehirli dişlerinden etkilenmez. Çünkü yılan, kirpiye sarılıp onu boğamaz. Öyle bir hareket yapmağa kalkıştığı zaman kirpinin sırtında bulunan 16.000 diken yılanı delik deşik eder. Evet, yanlış okumadınız tam tam 16.000 diken taşır sırtında kirpi. Onlar onu ormanın karanlıklarında vahşi hayvanlardan, tehlikeli sürüngenlerden korur. Ama kirpi doğanın verdiği güçle çevresini paylaştığı hayvanlardan ve onların doğal tehlikelerinden korunur-

Doğa'nın en garip yaratığı: KİRPİ

ken, doğal olmayan bir tehlike onu ve milyonlarca kardeşinin ölümüne yol açıyor.

Zoolog'ların (Hayvan bilimi ile uğraşan uzmanlar) verdiği bilgiye göre çeşitli Avrupa ülkelerinin herbirinde yılda ortalama 300.000 kirpi otomobil tekerlekleri altına can veriyor. Zoologlar buna neden olarak şöyle bir iddiayı ortaya atıyor :

"Belli ısılarda yaşayabilen ve soğuğa karşı direnci bulunmayan kirpiler yaz aylarında kızgın güneş altında ısınan asfalt yollara gece karanlık ve ayaz bastırınca adeta bir sobaya saldırır gibi akın ediyorlar. Gündüzleri güneşin ısıttığı asfalt geceleri ısıyı yavaş yavaş geri verince, soğuğa karşı direnci olmayan kirpiler çareyi bulundukları tarlalardan çıkıp asfaltın üstünde geceleyerek buluyor. Ancak asıl tehlike kirpileri burada pusuda bekliyor, ve gece yolculuğu yapan otomobiller yollarının üstündeki bütün kirpileri isteme - yerek ezip öldürüyor."

Gelişen uygarlığın yani otomobillerin getirdiği tehlikenin ötesinde bir de insanların aşırı

sevgisi kirpileri ölüme götürüyor. Kışın kirpilerin dışarıda kalıp üşümesini önlemek isteyen çocuklar ve büyükler Avrupa çok yaygın olan biçimde kirpileri evlerine götürüp besliyorlar. Ancak içine kapanık, kendi dünyasının dışarıya açılmasına kesinlikle razı olmayan kirpiler zamanla hastalanıp ölüme kadar gidiyorlar. Örneğin yaygın olan süt ile besleme kirpilerin bünyesine ters gelip onların zehirlenmesine yol açıyor. Ayrıca odalar arası ısı farkı, havanın nemliği de kirpinin sağlık durumu üzerinde güçlü etkenler oluyor. Bunun dışında duygulu bir yaratık olan kirpi bir kez bile olsa dikenlerine elini süren veya ona kötü hareket eden bir insanla kesinlikle dostluk kurmuyor, ondan uzaklaşıyor veya onu görünce büzülüp bir dikenli top haline geliveriyor.

KAYGISIZLAR 4

1561

PETER, CEZAEVİNDE TANIDIĞIN O YAŞLI HERİFİN BİR MASAL UYDURUCU OLUP OLMADIĞINI SORUYORUM KENDİ KENDİME...

HAYATINI KURTARAN BİRİNE, ÖLÜM DÖŞEĞİNDE YALAN SÖYLEMEZ.. O MÜCEVHERCİYİ GERÇEKTEN SOYMUŞ!. ÇALDIKLARINI, SAKLADIĞI YERİ TEK BİR KİŞİYE SÖYLEDİ:
BANA...

"ELMASLAR MARGATE COURT'TAKİ ESKİ MALİKÂNENİN DÖŞEMESİ ALTINDA GİZLİDİRLER" NE YAZIK Kİ DAHASINI SÖYLEMEYE VAKTİ OLMADI... SONRA SANA RASTLADIM...

FİLMİN ÇEKİMİNİ DURDURMAK VE BU HERİFLERİ BURADAN GİTMEK ZORUNDA BIRAKMAK İÇİN BİR PLÂN TASARLADIK, BUNU BAŞARDIKDA... ŞİMDİ ARAMAK İÇİN VAKTİMİZ VAR...
AH, ALÇAKLAR! SALDIRALIM MI BRET?
BEKLE... İYİ BİR DERSİ HAK ETTİLER!

DOSTLARIMIZ TEKRAR İNDİLER VE HER TÜRLÜ YARDIMCI EŞYANIN BULUNDUĞU BİR ODAYA VARDILAR...

?
CRIIIN
?
RONALD MUIR MAFFIA'-
DANDI..ONUN ÖCÜNÜ ALMAYA
GELDİM, ALÇAKLAR!..
TA TA TATA
TA TA TATA
1561
AAAAAHH
HEY!.
BİR DAKKA
DURUR
MUSUN?

BU BİR SİNEMA MAKİNELİ TABANCASI... KURU SIKI ATEŞ EDER! FAKAT, HAKİKİSİ KADAR KORKUTUCUDUR!
PLAM
BACAĞIM!... BA... BACAĞIM... BİR DOKTOR!
DOKTORUNU BULACAKSIN... SCOTLAND YARD'DA GEREKEN HERŞEY VARDIR...
ÇOK DAHA SONRA...
BRETT, DANY!.. SİZİ SEVİYORUM..
SCOTLAND YARD'DA DA BİZE HEMEN HEMEN AYNI ŞEYİ SÖYLEDİLER... POLİS DE... SONRA SALIVERİLEN YAPIMCI DA... FAKAT BİZE SON DERECE DAHA AZ ÇEKİCİ BİR TARZDA SÖYLEDİLER, LİZ...
ONİKİYE ONDOKUZ.. ALTEŞLERİ YİNE YENİLDİLER!
ATAM AMİRALİN GEMİSİNE SALDIRAN ÜÇ İSPANYOL DA TIPKI BÖYLE DÜŞÜNMÜŞTÜ!
HA, EVET... DOĞRU BU! O ÖYKÜYÜ SONUNDA BANA ANLATACAK MISIN?
SİZİ TELEFONDAN İSTİYORLAR, ALTEŞ!
BELKİ BİRGÜN, DANY... SABIRLI OLMALISIN...
BU SERÜVENİN SONU ~

Yarının büyükleri

• Ropörtaj: ITIR ESEN •
Fotoğraflar: DENİZ İZGİ

●SOKAK ÇOCUKLARI●SOKAK ÇOCUKLARI●SOKAK ÇOCUKLARI●SOKAK ÇOCUKLARI●SOKAK ÇOCUKLARI●SOKAK ÇOCUKLARI●

"Çok gezen bilir" sözünü kendimize yol gösterici alarak başladık işe. Size, sizden biri olan, yarın bu dünyayı paylaşacağınız kardeşlerinizi tanıtmak için. Kimi zengin, kimi fakir, kimi çalışkan kimi tembel bir sürü çocuk ile tanıştık. Hepsi değişik yerlerden geliyor değişik yerlere gitmek istiyordu. Ancak sonuçta tümü çocuktu, tümü küçüktü ve de tümü "Yarının Büyükleri" idi. Dedik ya çocuklar, size sizden olanları anlatmak için gezdik / gördük / konuştuk. Şimdi de oturup yazıyoruz "Yarının Büyükleri" nin ilk bölümünü ; "SOKAK ÇOCUKLARI" nı.

İstanbul'un göbeğindeki Taksim'in 500 metre uzağında veya 500 metre yakınında bir mahalle var ; "Teneke Mahallesi" diye çocuklar. Burası bir çöp yığınıdır sanki. Her taraftan çöp fışkırır, pislik fışkırır. Hava ısınınca bu çöpler, bu pislik kokmağa başlar. Sinekler doluşur, kara-kara / yeşil-yeşil. Ve bu çöpler, bu pislik, bu koku, bu sinekler içinde bir sürü çocuk büyümeğe çalışır. Bir sürü çocuk yarının büyüğü olmak için çabalar durur. Okula gitmez bu çocuklar. Ve okula gitmeyince okuma- yazma da öğrenemez bu "Yarının Büyükleri". Zor bir mücadele beklemez onları yarın, çünkü onlar bugünden başlamıştır mücadeleye. Koştururlar sabahın ilk ışıkları ile akşam karanlık bastırana kadar sağdan-sola. Tıpkı büyükler gibi didinirler ekmek paralarını çıkarmak için, sanki onlar bugün küçük değilmiş gibi, sanki onlar "Yarının Büyüğü" olmayacakmış gibi...

"Teneke Mahallesi"nde, artık onun hayatına girmiş, konuşacağımız ilk çocuğu arıyor gözlerimiz. Ama çocuklar bizden hızlı, bizden akıllı davranıp hep önümüzden kaçıyorlar. Neden sonra bizi turist sandıkları için kaçtıklarını anlıyoruz. İlk konuştuğumuz çocuk bir kız. Adı Ayşe.

"Ayşe bizden niye kaçıyorsu-

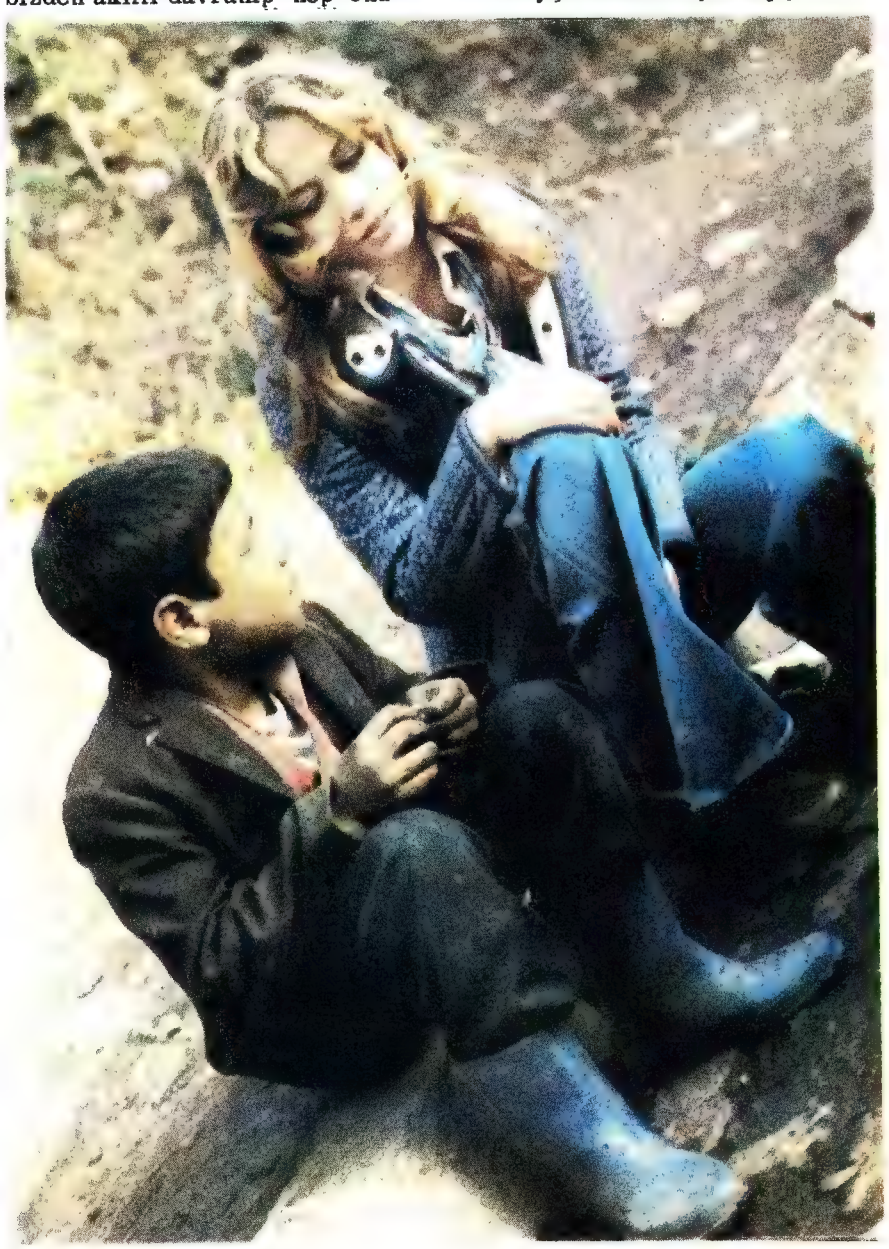

nuz?" diye soruyorum.Ayşe düşünmeden, cevabını hemen yapıştırıveriyor.

"Abla,sizi turist sandık". Bu çocukların turistlerden neden kaçtıklarına bir anlam veremiyoruz. Üstüne üstüne gidip bir soru daha sordum.

"Turistler adam mı yiyor ki kaçıyorsunuz?"

Küçük Ayşe kendinden emin, ancak sözlerimiz karşısında şaşkın. Adeta bize dünyadan haberi olmayan birer cahil olduğumuzu yüzümüze vurmak istercesine:

"Ama turistler bizim bu halde resimlerimizi çekip kendi memleketlerinde gösterirler.Sonra herkes bizim için kötü konuşur".

İnsanın gözlerinin dolu dolu olması an meselesi.Bu denli zeki çocuklar, bu denli başarılı değerlendirme yapabilen çocukların okumaması, cahil yetişmesi acıların en büyüğü oluveriyor bir anda.

"Madem yaptığının kötü olduğunu biliyorsun, neden okula gitmiyorsun" diye sıkıla-sıkıla, yaraları deştiğimi bile bile Küçük Ayşe'ye bir soru daha getiriyorum. Ve Küçük Ayşe yine hızlı, yine akıllı karşılık veriyor.

"İkinci sınıfa kadar gittim okula abla. Ama babam sonra göndermedi. Şimdi sırtımda küfe ile arsalardan topladığım teneke parçalarını, kömürleri satıyorum. Hem de günde 25 ile 50 lira arası para kazanıyorum."

Kızıyorum, öfkeleniyorum bu çocuklar neden okula gönderilmez diye. Ama "Herkes Kendi Meselesini En İyi Kendisi"Bilir"sözü kızmama, öfkelenmeme adeta "Fren" oluyor.Duruyor, düşünüyorum. Bir sürü olay, küçüklüğümden bu yana bir film şeridi gibi gözlerimin önünden geçiyor, sonra da yine gerçeğe dönüyorum. Döner, dönmez de Küçük Ayşe'nin uzaklaşan sesini duyuyorum.

"Haydi abla hoşcakal, daha küfemi yarıya kadar doldurdum. Akşama kadar hepsi tıka basa olmalı..."

Küçük Ayşe gidiyor yerlere bakarak, Taksim'in dev binalarının gölgesinde,okuldan dönen çocuklar arasında sırtında küfesi ile. Kaldırım kenarlarında belediye kamyonundan önce yetişmeğe çalışıyor çöp tenekelerine.Bazen kapıcıların hücumuna uğruyor, bazen sek-sek oynayan çocukların yere tebeşirle çizdiği karelere bastığı için kovalanıyor. Küçük Ayşe böylece mücadele ediyor yaşamak için.Kapıyor, kaçıyor, hücuma uğruyor, kovalanıyor. Sanki o da çocuk değilmiş gibi, sanki o da "Yarının Büyükleri" ile birlikte bu memleketi teslim almayacakmış gibi.

Küçük Ayşe şehirde yaşayan büyük-küçük herkes için "Sokak Çocukları"ndan bir tanesi. Hani okula gitmeyen,sokaklarda sürten serseri takımından bir tanesi. Ama Küçük Ayşe neden sokak çocuğu, neden sokaklarda sürtüyor, neden serseri takımından. Kimse onu sormaz.Oysa madem o da bizden biri,madem o da "Yarının Büyükleri"nden biri olacak, onun okula gitmesini sağlamak bizim görevimiz değil mi idi?

"Sokak Çocukları" da "Yarının Büyükleri" olacak.Hani sırtında küfeleri ile gördüğümüz yüzlerce Küçük Ayşe büyüyecek, tıpkı diğer "Sokak Çocukları" gibi. Taksim'in göbeğinde zengin giyimli hanımların peşinden koşup ciklet satmağa çalışan diğer çocuklar da. Köşebaşlarında "Kent" var, "Samsun"var diye bağıran küçükler de.Hepsi ama hepsi. Okul yüzü görmeden, okuma-yazma bilmeden.

Çocuklar ne olursa olsun, ister zengin, ister fakir olsun, ister bilge, ister cahil olsun bütün insanlar birbirleri ile kardeştir.Sakın bunu unutmayın.Eğer bugün okula gitmeyen çocuklar varsa, eğer bu çocuklar hiçbir zaman okuma-yazma öğreneme-yeceklerse bunun suçunu sakın onlarda aramayın. Bunun için işlerdeki çalışmalarınızda, onları da sizin seviyenize çıkartmak için çalışınız, uğraş veriniz,gayret ediniz. Haydi bu haftalık bu kadar. Gelecek haftalarda size sizden olanları anlatmağa, "Yarının Büyükleri"ni bir bir ele almağa devam edeceğiz. Hepinize kucak dolusu sevgiler

Yurdumu özledim

Yazan : Gülten DAYIOĞLU

38

ÖZET : Almanya yolculuğu biraz zorlu geçmekle birlikte Atıl'a çok eğlenceli [illegible] .

Birden, ünlendiğini duydu. Dönüp sesin geldiği yöne baktı. Eva, el kol hareketleriyle yanına çağırıyordu onu. Atıl, kalabalığa karışmak istemedi. "Sen gel" dedi ona. Eva, kırmızı çantasını savurta savurta koşup geldi:

-Bak, yeni çantam güzel mi?

-Güzel, dedi Atıl. Yalnız mısın?

-Anneannem gelemedi. Hans getirdi beni.

-Yaaa! dedi Atıl. O nerede?

-Kendi bölümüne geçti.

-Sen sınıfını bulabilecek misin?

-Komşumuz Hanna Teyze ilgilenecek. Onun kızı da birinci sınıfa başlıyor.

Onlar söyleşirken, mikrofondan yayılan yumuşak bir erkek sesi bahçeyi doldurdu. Eva hemen Atıl'ın eline tuttu..

-Gel, Hanna teyzenin yanına gidelim. Şimdi adlarımız okunacak. Sınıflarımız bildirilecek. Hans; "Mikrofonda ad okunurken kulağını dört aç" dedi. Eva bunları söylerken, bir yandan da Atıl'ı kalabalığa doğru çekiştiriyordu...

Bayan Hanna, Atıl'ı görünce dik dik Eva'nın yüzüne baktı:

-Kim bu yabancı?

-Arkadaşım, dedi, Eva. Pamuk yumağı birgün benden kaçıp otların arasına saklanmıştı. Atıl buldu onu. Çok iyi çocuk o...

Bayan Hanna Atıl'a bir kez daha baktı. Göz göze geldiklerinde, ağzını çarpıtarak yalancıktan gülümsedi ona. Atıl: "İnsan, kaşları çatıkken gülümseyince ne kadar çirkin oluyor!.." diye geçirdi. Eva, cıdır cıdır konuşup duruyordu. Bayan Hanna işaret parmağını dudaklarına götürerek, "sus!" dedi ona. Mikrofondaki ses ad okumaya başlamıştı. .

Adı soyadı söylenen çocuklar, orta yaşlı bir bayan öğretmenin önüne diziliyorlardı. Bir süre sonra Atıl, adının çağırıldığını duydu:

-Atıl Yılmaz! Atıl Yılmaz..

Atıl, şaşkın şaşkın bakınırken, Bayan Hanna onu öne doğru iteledi:

-Git, sıradaki çocukların arasına katıl.

Atıl fırladı gitti... Mikrofondaki ses ard arda dört Türk daha söyledi:

-Ali Menekşe! Ali Menekşe.

On bir yaşlarında kara kuru bir çocuk Atıl'ın yanına gelip durdu...

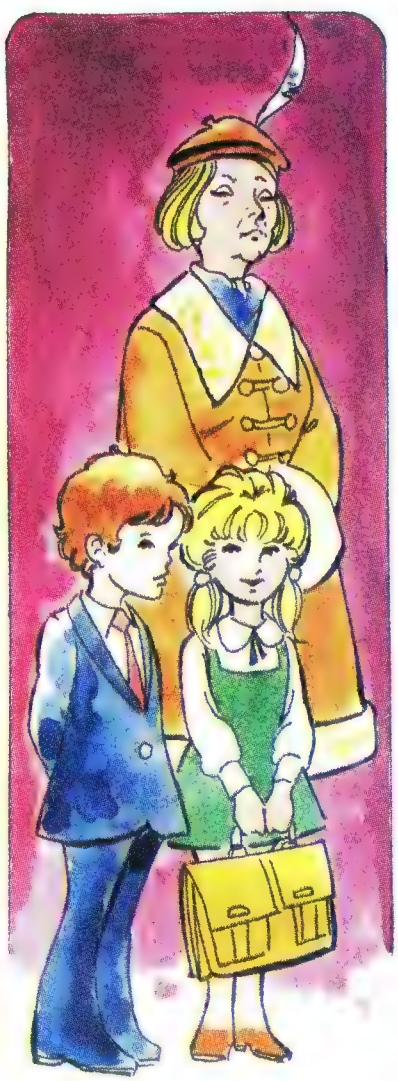

-Sati Çilli! Sati Çilli!...

Kalabalık arasından on yaşlarında kumral saçlı, tıknaz bir oğlan sıyrılıp çıktı. Atıl'ın arkasına dikildi.

-Hatice Demir! Hatice Demir!..

Hatice, 12 yaşlarında iri yarı esmer bir kızdı. İsteksiz adımlarla gelip sıraya girdi. Dördüncü Türk'ün adı Burcu Özgür'dü. 6 yaşındaydı. Almanya'da doğup büyümüştü. O da Atıl'ların arasına katıldı...

Atıl'ın sevinçten içi içine sığmıyordu. Hemen onlarla konuşmak istiyordu. Sırayı düzenlemekte olan öğretmen, bunu sezinlemişti. Çocuklar, birbirleriyle konuşmaya fırsat bulamadan, dördünü de sıranın orasına burasına dağıttı... Atıl, öğretmenin bu sert çıkışı karşısında, şaşırıp kaldı. Kısa bir süre sonra öğretmenin, peşine takılıp sınıflarına gittiler. Burası, geniş, aydınlık, tertemizdi. Duvarlarda sevimli hayvan resimleri, raflarda çeşit çeşit oyuncaklar vardı... Çocuklar, kümelere ayrılarak, masaların çevresindeki iskemlelere oturdular. Öğretmen Türk öğrencileri ayrı ayrı kümelere yerleştirdi. Atıl, birinci sınıf öğrencilerine göre yapılmış olan minicik iskemleye korkarak oturdu. Dizleri masanın altına girmedi. Bacaklarını sağa sola uzatmayı denedi, olmadı, Sonunda iskemlesini geriye çekerek, fazlalık gibi duran ayaklarını masanın altına tıkıştırdı. Öteki Türkler de Atıl'ın durumuna düşmüşlerdi. Hele Hatice! oyuncak iskemlede oturur gibiydi...

Öğretmen, çocukları yerleştirdikten sonra, adlarını öğrenmek ve birbirleriyle tanışmalarını sağlamak için, herbirini teker teker ayağa kaldırdı. Alman çocuklar, birbirleriyle tanıştıktan sonra sıra yabancılara geldi... Beş Türk, birer birer ayağa kalkıp, dillerinin döndüğünce

sınıfa kendilerini tanıttılar. Bu sırada Atıl, sınıflarında Kosta, İrini, Hristo adlarında üç Yunanlı; Serge, Solvij, Petra, adların - da üç Yugoslav; Rosita ve Sarita adlarında iki İspanyol; Remo ve Anna adlarında iki İtalyan öğ - rencinin de bulunduğunu öğren - di. Onlar da şçi çocuğuydular...

Atıl, Eva'nın başka bir şube - ye düştüğünü anlayınca çok ü - zülmüştü. Dinlenme zili çalar çalmaz, bahçeye çıkıp onu ara - mayı kuruyordu.

Öğretmen :

-Zil çalınca sınıftan birlik - te çıkacağız. Size okulumuzu ta - nıtacağım. Tuvaletleri, oyun sa - lonlarını, kantini... gösterece - ğim dedi. Atıl, okulu gezerken Eva'yı gördü. Onlar da sınıfça sı - ra olmuş okulu tanıma gezisi ya - pıyorlardı. Eva :

-Atıl, Atıl! diye bağırarak sı - radan çıktı. Koşarak onun yanına geliyordu. Öğretmeni önüne geçti. Kaşlarını çatarak Eva'ya bir - şeyler söyledi. Kızcağız süklüm püklüm geri döndü. Atıl kendi öğ - retmeninden korktuğu için Eva'nın peşinden gidemedi.

Sınıfa dönünce, oyunlar oy - nadılar. Şiirler tekerlemeler söylediler. Plaktan masal, teyp - ten çocuk şarkıları dinlediler. Ara zili çalınca, Atıl hemen Türk çocuklarının yanına gitti. Tam başbaşa vermiş konuşup ta - nışırlarken, öğretmen yanlarına geldi :

-Sınıfta birbirinizle konuş - mak yasak. Böyle yaparsanız Al - manca öğrenemezsiniz. Burada hep Almanca konuşacaksınız. Hiç bir yabancı öğrenci arkadaş - larıyla kendi dilini konuşmaya - cak...

Atıl, Türklere "Bahçeye çı - kalım" diye işaret etti. Birlik - te sınıftan çıktılar. Burcu onla - ra katılmadı. Çünkü o Türkçe bilmiyordu. Birkaç yıl ana oku - luna gitmişti. Sınıfta oradan gel - me arkadaşları vardı. Onlardan hiç ayrılmıyordu. Hatice, Ali ve Atıl ayrı ayrı köylerden gelmiş - lerdi ama, birbirlerine çabucak ısındılar. Bir süre tatlı tatlı ko - nuştular. Bu arada Atıl'ın aklı Eva'ya takıldı. Arkadaşlarından izin isteyip onu aradı. Bahçenin bir köşesinde yaşıtlarıyle el e - le tutuşmuş oyun oynuyordu. Eva Atıl'ı görünce coşkuyla koşup yanına geldi :

-Gel, gel! Sen de oyna bizim - le.

-Atıl olmaz dedi ise de Eva üsteledi. Küçüklerin halkasına katılıp onlarla birlikte dönmeye başladı. Kısa sürede çevrelerine çocuklar toplandı. Tümü de Atıl'a bakıp kıkır kıkır gülüyor - lardı. Atıl önce bu ilginin ne - denini kavrayamadı. Sonra bir - den, ikinci üçüncü sınıf öğren - cilerinin kendisiyle eğlenmekte ol - duklarını sezinledi... Küçücük, çocukların arasında, iri vücu - du, uzunca boyuyla gerçekten gü - lünç bir görünümü vardı. Utançtan kıpkırmızı oldu Atıl. Yavaş - ça Eva'nın kulağına eğildi :

-Eva beni bırak gideyim. N' olursun bırak!

-Olur, diye omuz silkti Eva. Hadi git. Ama, sonra yine oyna - rız olmaz mı?

-Olur, dedi Atıl, Yavaşça hal - kadan kopup kalabalığa karıştı Çocuklar arkasından kahkahalar la gülüyorlardı.

İkinci, üçüncü derslerde öğ - retmen, sınıfta film gösterdi. A - tıl, filmdeki konuşmaları anlamı - yordu. Ama, olayları bağlayabi - liyordu. Bu gösteriden çok hoş - landı. Öğle sırasında ev zili çal - dı. Hep birlikte okuldan çıktılar. Öteki Türkler Atıl'ların sokağı - na karşıt yönde oturuyorlar - dı. Kapıda ayrıldılar. Atıl evine yöneldi. Bakkalın orada Bayan Frida'ya rastladı :

-Ooo! Bayan Frida! Niçin so - kağa yalnız çıktınız? Başınıza tatsız bir kaza daha gelmesinden korkarım.

Bayan Frida, sevgiyle onun başını okşadı:

-Sabahleyin seni okula gö - türmek istiyordum, yetişemedim. Şimdi karşılamaya çıktım, dedi.

Atıl'ın gözleri sevinçle par - ladı. Hemen varıp Bayan Frida - nın koluna girdi. Konuşa konuşa yola koyuldular...

Atıl, okulda geçirdiği saatle - ri ayrıntılarıyle anlattı Bayan Frida'ya. Konuşurken dertlerini ve kuşkularını açığa vurmaktan kendini alamıyordu. Bayan Fri - da onu güçlendirmek için :

-Aldırma, dedi, yeni çevreye giriyorsun. Elbette biraz yadır - gayacaksın. Yurdunda, köyünden çıkıp herhangi bir kentte okula başlasaydın, orada da buna ben - zer zorluklarla karşılaşırdın... Çocukluğumda bunları ben de yaşadım. Babam, memurdu. Sık sık kent değiştirirdik. Gittiğimiz her kentte yabancılık çekerdim. Kendimi çevremdekilere kabul ettirinceye dek hep aşağıdan a - lır, onlarla zıtlaşmamaya çalı - şırdım. Arkadaşlar arasında se - vilip arandığımı sezinleyince, ra - hatlardım. Sen de benim gibi yap. Çevrendekilerin sana ters gelen davranışlarına aldırmamaya çalış. Gide gide alışacaklar, seve - cekler seni.

Atıl, umutsuzlukla başını iki yana salladı :

-Beni sevmeleri için onlar - la konuşup kendimi tanıtmam, onlar için beslediğim iyi duy - guyarı belirtmem gerek Oysa, Almancam buna yeterli değil Bu nedenle okulda kendimi ka - bul ettirebileceğimi sanmıyo - rum.

DEVAMI VAR

Yük taşımada yeni atılımlar

Çok büyük, çok eşyalı bir evde yaşadığınızı düşünün. Derken denizaşırı bir ülkeye gitmeniz gerekiyor. Önünüze yığılan sorunları nasıl çözeceksiniz bakalım? İşe, eşyaların taşınmasıyla başlayalım. Bir nakliye şirketiyle anlaşacaksınız. Birtakım adamlar gelecek, eşyalarınızı toplayacak, sarıp sarmalayacak, bir kamyona yükleyecek, rıhtıma getirip bırakacak. Orada başka adamlar eşyaları kamyondan indirecek, gemiye yükleyecekler. Gideceğiniz yere vardığınızda, aynı işler tersinden yeniden yapılacak.

Bu gidiş geliş sırasında kaybolan, kırılıp dökülen eşyanız olmazsa, kendinizi çok şanslı sayacaksınız, değil mi? Elbette!

Bir de şunu düşünün: Her şeyinizi kocaman bir kutuya koysalar, kapınızın önünden alıp, öbür ülkede kapınızın önüne bıraksalar, aradaki o kargaşalıklar olmasa, kendinizi daha şanslı saymaz mısınız? Elbette, değil mi!

Böylece siz de 'sandıklama devri'nin gelip çattığına inananlar arasına katıldınız demektir.

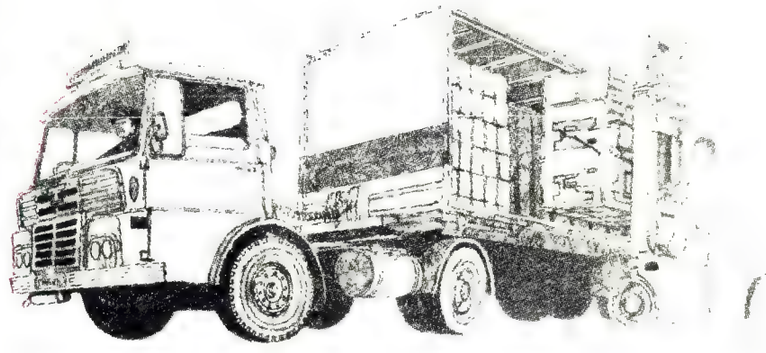

● Büyük, uzun kamyonlara yüklenen sandıklar yalnız trenlere değil, gemilere de yüklenebiliyor. Öyle ki, son zamanlarda büyük limanlar bu tip yükleri alabilecek biçimde düzenleniyorlar. Yeni yapılmakta olan gemiler bu tür yükleri taşıyacak biçimde inşa ediliyor, bunları taşıyacak özel vinçler yapılıyor. Gemiler 48 saatten az bir zamanda boşaltılıyor, yeniden yükleniyor ve denize açılabiliyor.

● Resimde görülen 'Sandık Trenleri' malları en iyi biçimde, en kısa zamanda, ve en düşük ücretle yerine götürüyorlar. İşgücünden, zamandan, paradan elde edilen kazanç, herkesi bu tür nakliyeyi seçmeye itiyor.

● Elbette bu taşıma işleminde bazı zorluklar ortaya çıkıyor. Bir kere, sandıkların belli bir ölçüde yapılmaları ve bunları kaldıracak, yükleyecek, boşaltacak aletlerin özel olarak yapılmaları gerekiyor. Ancak tek bir kişinin bu makineyi işletebilmesi, birkaç saat içersinde bütün bir trendeki yükü indirip yeni yük yükleyebilmesi bu zorlukları hafifletiyor.

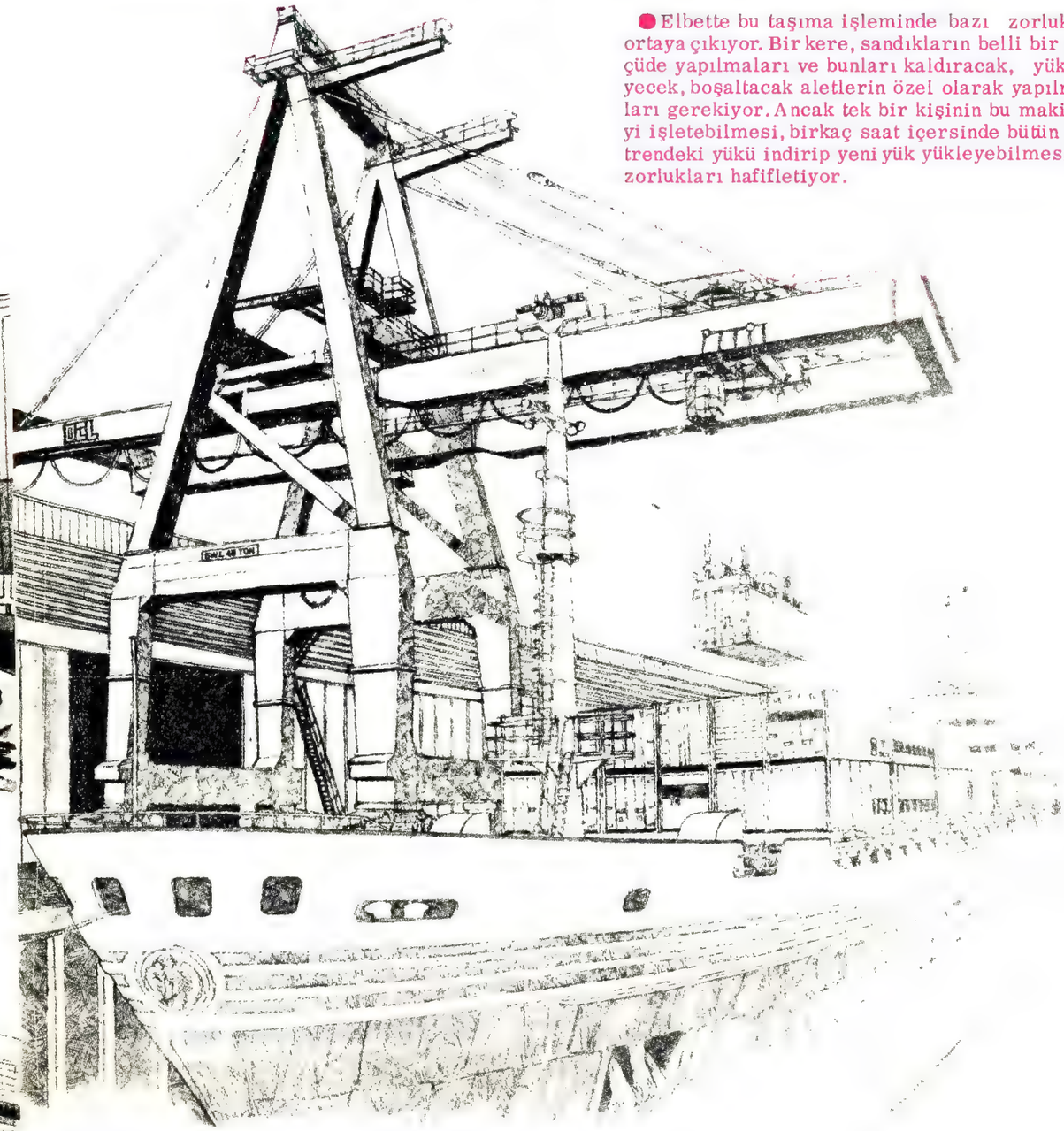

ROBİNSON

HAZİNEM BÜYÜYOR

Gemide işime yarayabilecek daha çok şey vardı. Ertesi sabah, deniz çekilince, yeniden gemiye döndüm.

Bu kez, birkaç torba çivi, çekiç, bir bileyitaşı, beş, on tane balta aldım. Bu arada bulduğum iki, üç tane ucu çengelli demir çubuğu, kaldıraç, iki varil tüfek kurşunu, yedi tüfeği, birkaç tane küçük tabancayı daha sala aktardım. Artık giyecek de alabilirdim. Bunların yanı sıra bir yelken, bir hamak, yorgan morgan da sala indi. Az sonra kıyıya ulaşmıştım.

Getirdiklerimle bir türlü yetinemiyor, hergün gemiye bir sefer yapıyordum. Ne kadar ip, halat, urgan, kablo, yelken bezi bulduysam aldım.

Derken şansım dönmeye yüz tuttu. Tam salımı demirler, kablolarla yüklemiş koya giriyordum ki, birden alabora olduk. Eşyalarım ve ben denize döküldük. Neyse ki, sular çekildiğinde, çok zor oldu ama, yine de suya dökülenlerin çoğunu kıyıya alabildim.

Gemiye yaptığım onikinci seferimden dönüyordum. Rüzgârın hızı artmıştı. Çok geçmeden fırtına patladı. Ama ben bu sırada küçük çadırımdaydım. Kurtarabildiğim hazinem de benimle birlikteydi. Fırtına bütün gece sürdü. Sabahleyin kıyıya koştuğumda bomboş bir denizle karşılaştım. Gemi yok olmuştu.

KRUZO

/ 4

Yazan: *Daniel DEFOE*

GÜVENLİĞİMİ SAĞLIYORUM

Şimdi güvenliğimi sağlamaya koyuldum. Biraz arayıştan sonra, evim için uygun bir yer buldum; taze su yakınında olan buradan, deniz geniş bir şekilde görünüyordu, böylece Tanrı bir gemi gönderirse, onu gözden kaçırmayacaktım. Bu yer bir tepenin önünde ufak bir düzlüktü. Bu yandaki tepe bir ev duvarı gibi dikti, böylece yukardan aşağı üzerime hiçbir şey düşmeyecekti.

Tepenin eteğinde küçük bir kovuk vardı. Çadırımı bunun önünde kurmaya karar verdim. Fakat kazıkları çakmadan önce, oyuk yerin önünde bir yarım daire çizdim. Bu dairenin içine, yerden aşağı yukarı beş ayak yükseklikte ve uçları sivriltilmiş iki sıra kazık diktim. İki sırayı birbirinden altı inç uzaklıkta yaptım. Aralarındaki yeri halat parçalarıyla doldurdum. Bu sağlam siper üzerinde kapı yapmadım, fakat onun içine ufak bir merdivenle iniyordum, içeri girdikten sonra da onu kaldırıyordum.

Herşey hazır olunca, eşyamı içeri taşıdım ve onların üzerine bir çadır kurdum. Sonra tepenin içini kazmaya başladım, böylece genişleyen kovuk evimin kileri gibi oldu.

Bu arada yıldırımın bütün barutumu bir patlayışta havaya uçuracağından çok korkuyordum. Büyük bir çabayla, yüz parçaya böldüm ve parçaları ayrı ayrı, kayaların arasındaki oyuklara gizledim.

Az sonra adada keçiler bulunduğunu gördüm. Fakat çok ürkek olduklarından onların yanına varmak pek güçtü. Bir atışta, yanında ufak bir yavrusu olan bir dişi keçiyi vurdum. Anayı omuzlarımda evime getirirken, yavru avluma dek arkam sıra geldi. Onu besleyip evcilleştirmeyi umuyordum. Fakat birşey yemek istemedi, böylece onu öldürmek ve kendim yemek zorunda kaldım.

DEVAMI VAR

TATLI CADI

DERRİN'LE SEM, KLARA TEYZEYİ KARŞILAMAK İÇİN HAVAALANINA GİTTİLER..
BU UÇAKTAN İNMEDİ!.. NE OLDU ACABA?
EĞER OFİSE GEÇ KALIRSAM BANA NELER OLACAĞINI ÇOK İYİ BİLİYORSUN... LERRİ'YLE ÖNEMLİ BİR TOPLANTIM VAR...
SEVGİLİM, SEN OFİSE GİT, BEN ONU BEKLERİM...
EVDE GÖRÜŞELİM HAYATIM...

OLACAKLARI BİLDİĞİM İÇİN TEYZEME UÇAK BİLETİ YOLLAMIŞTIM!.. YANLIŞ BİR YERE GİTMEDEN RAHAT GELEBİLSİN İSTEDİM Dİ!..

AMA KLARA TEYZE İŞİ KARIŞTIRMAYI YİNE BAŞARMIŞTI...
OH, NEREDEYİM BEN?! KEŞKE İLK UÇAĞI KAÇIRINCA BEKLESEYDİM... NE OLACAK ŞİMDİ?!

BELKİ BÜYÜ YAPARAK HAVAALANINA GİDEBİLİRİM...

AMA...
AH, İŞTE BAŞARDIM!. DERRİN BENİ KARŞILAMAYA GELMİŞ!
NELER OLUYOR?! KLARA TEYZE!.. NEREDEYİZ BİZ?! NE OLDU?!
B 590

SEN BİLMİYORSAN, BEN NASIL BİLEYİM?
PEKİ, ATLA ARABAYA DA ÇEVREYE BİR GÖZ ATALIM...

KLARA TEYZE ATLAR, AMA NE ATLAR...
İYİ SAATTE OLSUNLAR! SANKİ AY'IN ÜZERİNDEN ATLAMIŞ GİBİYİM!..
SANA BİR HABERİM VAR KLARA TEYZE... BURASI AY!..

SAHİ Mİ? O ZAMAN BAŞKA BİR BÜYÜ DENEYEYİM..
SAKIN HA!.. BURDA OTURUP BEKLEYECEĞİZ.. SEM NASIL OLSA BİZİ BULUR!

O SIRADA EVDE...
ALO?.. MERABA LERRİ... BEN SEMENTA... DERRİN ORDA MI?

HAYIR, BURDA DEĞİL! PİYASAYA ÇIKARACAĞI YENİ MAL İÇİN DERRİN BİR AD BULACAKTI.. BAY BARKER SAATLERDİR ONU BEKLİYOR.. İSTEN KOVULMAK MI İSTİYOR?

OO!.. ŞU ANDA NEREDE OLDUĞUNU BİLMİYORUM AMA, AKLIMA DA GELMİYOR DEĞİL!..

HAFTAYA YENİ BİR MACERA

ÇOK GÜZEL!.. VE KELİMELERİN ÜZERİNE BASIYORUM.. BU BİR AYIP, BİR SKANDAL DİYORUM!. GÜÇSÜZ BİR KADINI BÖYLE HAPSETMEK HA? HEMEN İNSAN HAKLARI BİRLİĞİNE HABER VERMELİYİM...
KABUL ETMİYORSUNUZ, KAPTAN.. FAKAT YİNE DE, GENERAL ALKAZAR DOSTLARINIZDAN BİRİDİR, DEĞİL Mİ?..
DOSTLARIMDAN BİRİ Mİ? ONUNLA SADECE BİR KEZ KARŞILAŞMIŞTIM...
OLSUN, YİNE DE SİNYORA CASTAFİORE'NİN BURADA, SATODA DAVETLİNİZ OLARAK KALDIĞINI İNKAR EDEMEZSİNİZ...
DAVETLİ Mİ?.. SÖZÜN GELİŞİ BU.. ZATEN FESATLIK NERESİNDE BULUN?
HEM SONRA, BU OLAYDAN ARTIK SÖZ ETMİYECEĞİZ... BU SUÇLAMALAR DELİLİKTİR.. SİZE BUNU TEKRAR EDERİM.. BUYRUN, VİSKİ BAYLAR!.
SİNYORA CASTAFİORE'NİN KURTULUŞUNA İÇELİM..
SİZİN SAĞLIĞINIZA DA..
IGH!
STOP... İÇMEYİNİZ!. BİR YANLIŞLIK OLMALI... BU VİSKİ İÇİLİR GİBİ DEĞİL!..
NASIL?.. AMA NEFİS AKSİNE..
HEM DE ÇOK!
MMM!
İÇMEYİNİZ DİYORUM SİZE... BU VİSKİ HAKİKİ BİR ZEHİRDİR..
ELBETTE.. ELBETTE.. AĞIR, AĞIR ÖLDÜREN BİR ZEHİR!. BU PEK İYİ BİLİNİR.. HAH!. HAA!..
ÇOK DA İYİ RASTLADI DOĞRUSU.. BİZİM DE ÖLMEK İÇİN ACELEMİZ YOK ZATİ!
NASIL OLUYOR DA YALNIZ BEN BU VİSKİYİ BERBAT BULUYORUM? BUNUN ALTINDA BİR SIR VAR..
SAKIN, NESTOR'UN SATIN ALDIĞI YENİ BİR MARKA OLMASIN?
GİDİP ONA SORACAĞIM...
ANLAMIYORUM, PATRON.. BU "LOCH LOMOND" HER ZAMANKİ GİBİ NEFİS!..
SÖYLESENE BANA, NESTOR

ÖZET: *SAN THEODOROS BASINI TİNTİN İLE DOSTLARINI, GENERAL TAPIOKA'YA KARŞI KOMPLO DÜZENLEMEKLE SUÇLAMAKTADIR.. GAZETECİLER MOULINSART'DA OTURANLARI SORGUYA ÇEKMEKTEDİRLER..*

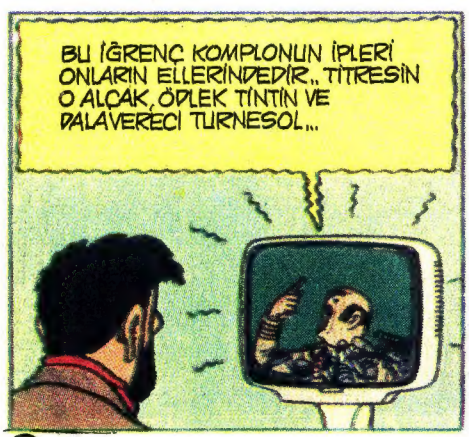

DEVAMI VAR

Bütün (+)(−)(÷)(x) işlemleri artık sıkılmadan,eğlenerek yapacaksınız.

işte hesap uzmanınız HESAPMATİK

hesap uzmanınız HESAPMATİK

Kullanması son derece basittir

1- Toplama (+), çıkarma (−), çarpma (x) veya bölme (÷) plakalarından birini, ana plakadaki yuvasına yerleştiriniz.
2- Hareketli iki göstergeyi kaydırarak, işlemini yapmak istediğiniz sayıların üstüne getiriniz,
3- Kalemin ucu, size anında sonucu gösterecektir

Okul döneminde, en faydalı, en eğlenceli arkadaşınız olacaktır HESAPMATİK.

Genel Dağıtım:

Milliyet Dağıtım

Türkocağı Cad. Basın Sarayı No. 1
Cağaloğlu/Istanbul Tel. 26 69 00

İmal yeri:

MİKRON elektro plastik sanayii
M. Hadi Kolman ve Ortakları
Sanayi Mah. Sultan Selim Cad.
Yasemin Sok. No. 3
4. Levent-ISTANBUL

Dandy'den Çocuklara Armağan:

Adedi 75 Krş.

Vahşi Hayvanlar ve Kuşlar Serisi ile Bedava Ansiklopedi

Dandy Şen Denizci balonlu çikletlerinde şimdi tam renkli, nefis baskılı arkası ansiklopedik bilgi taşıyan vahşi hayvan ve kuş resimleri var

Ayrıca, her çikletin içindeki kâğıtta basılı harfleri toplayarak D - A N - D - Y kelimesini meydana getiren herkes bu resimlerin yapıştırılacağı, açıklamalı bir ansiklopedik kitap kazanacak.

Ayrıntılı bilgi armağanlı, yeni Şen Denizci balonlu çikletlerinde

DANDY

Günün tadı, neşesi

GM D 7540

KUPON 3 OKURLARIMIZA 500 HESAPMATİK ARMAĞAN EDİYORUZ